

C/2023/443

1.12.2023

P9_TA(2023)0104

Zrównoważony obieg węgla

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2023 r. w sprawie zrównoważonego obiegu węgla (2022/2053(INI))

(C/2023/443)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 21. Konferencję Stron (COP21) Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu i 11. Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron protokołu z Kioto (CMP11), które odbyły się w Paryżu (Francja) w dniach 30 listopada – 11 grudnia 2015 r., porozumienie paryskie przyjęte decyzją 1/CP.21 na COP21, a w szczególności jego art. 2 i art. 6 ust. 2 lub art. 6 ust. 4,
- uwzględniając Konwencję ONZ o różnorodności biologicznej (CBD);
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCCD),
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju (SDG),
- uwzględniając sprawozdania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), w szczególności jego sprawozdanie specjalne z 8 października 2018 r. pt. „Global Warming of 1.5 °C” [Globalne ocieplenie o 1,5 °C], jego 6. sprawozdanie oceniające oraz sprawozdanie podsumowujące z 9 sierpnia 2021 r. pt. „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” [Zmiana klimatu w 2021 r.: Naukowe podstawy fizyczne],
- uwzględniając sprawozdanie IPCC z 28 lutego 2022 r. pt. „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [Zmiana klimatu 2022: wpływ, adaptacja i zagrożenie], sprawozdanie IPCC z 4 kwietnia 2022 r. pt. „Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change” [Zmiana klimatu 2022: łagodzenie zmiany klimatu], jego sprawozdanie specjalne z 24 września 2019 r. dotyczące oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie, a także jego sprawozdanie specjalne z 8 sierpnia 2019 r. dotyczące zmiany klimatu i gruntów,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z 15 grudnia 2021 r. w sprawie zrównoważonego obiegu węgla (COM(2021)0800),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 15 grudnia 2021 r. zatytułowany „Zrównoważony obieg węgla – Rolnictwo regeneratywne” (SWD(2021)0450),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 15 grudnia 2021 r. zatytułowany „Zrównoważony obieg węgla na potrzeby zapewnienia neutralności klimatycznej w UE do 2050 r.” (SWD(2021)0451),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) ⁽¹⁾, w szczególności art. 32,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1.

- uwzględniając swoje stanowisko ⁽⁴⁾ w sprawie wniosku z 14 lipca 2021 r. dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu (COM(2021)0554),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. pt. „Strategia »Od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381) oraz swoją rezolucję z 20 października 2021 r. w tej sprawie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając podręcznik wytycznych technicznych Komisji pt. „Setting up and implementing result-based carbon farming mechanisms in the EU” [„Ustanowienie i wdrożenie opartych na wynikach mechanizmów rolnictwa regeneratywnego w UE”], opublikowany 29 kwietnia 2021 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380) oraz swoją rezolucję w tej sprawie ⁽⁶⁾ z 9 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z 16 lipca 2021 r. dotyczący „Nowej strategii leśnej UE 2030” (COM(2021)0572),
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 października 2020 r. dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu (COM(2020)0663) oraz uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2021 r. na ten sam temat ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098) oraz uwzględniając swoją rezolucję z 10 lutego 2021 r. na ten sam temat ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 lutego 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” (COM(2021)0082) oraz swoją rezolucję z 17 grudnia 2020 r. na ten sam temat ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 25 marca 2021 r. w sprawie planu działania na rzecz rozwoju produkcji ekologicznej (COM(2021)0141) oraz uwzględniając swoją rezolucję z 3 maja 2022 r. na ten sam temat ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 17 listopada 2021 r. pt. „Strategia UE na rzecz ochrony gleb 2030: korzyści ze zdrowych gleb dla ludzi, żywności, przyrody i klimatu” (COM(2021)0699) oraz swoją rezolucję z 28 kwietnia 2021 r. na ten sam temat ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 października 2020 r. pt. „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” (COM(2020)0667) oraz swoją rezolucję z 10 lipca 2020 r. na ten sam temat ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 kwietnia 2021 r. w sprawie ochrony gleb ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE – W kierunku silniejszych, lepiej skomunikowanych, odpornych i zamożnych obszarów wiejskich do 2040 r.” (COM(2021)0345),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zalecenia dla państw członkowskich w sprawie ich planów strategicznych dotyczących wspólnej polityki rolnej” (COM(2020)0846),
- uwzględniając pisma Komisji z uwagami dotyczącymi planów strategicznych WPR państw członkowskich,

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0233.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 105.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 11.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 156.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 22.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 38.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 75.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 38.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.

- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 12/2021 pt.: „Zanieczyszczający płaci» – niespójne stosowanie zasady w polityce i działaniach UE w dziedzinie środowiska”,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 16/2021 pt. „Wspólna polityka rolna i klimat – przeznaczenie na WPR połowy wydatków UE na rzecz klimatu nie zmniejszyło emisji z gospodarstw rolnych”,
 - uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z 26 października 2021 r. w sprawie rozbieżności między potrzebami a perspektywami w zakresie redukcji emisji ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie z 31 maja 2019 r. na temat różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, sporządzone przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną ds. Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając „Manual for the Creation of Blue Carbon Projects in Europe and the Mediterranean” [Podręcznik tworzenia projektów w zakresie niebieskiego dwutlenku węgla w Europie i na Morzu Śródziemnym] z 2021 r. opracowany przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN),
 - uwzględniając badanie pt. „Carbon farming – Making agriculture for 2030” [Rolnictwo regeneratywne – przygotowanie rolnictwa na 2030 r.], zlecone przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności i opublikowane 30 listopada 2021 r. ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przywrócenia zrównoważonego obiegu węgla (NAT/846-EESC-2021),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0066/2023),
- A. mając na uwadze, że przejście na zrównoważone systemy żywnościowe najpóźniej do 2050 r. zgodnie z ambicjami Europejskiego Zielonego Ładu na rzecz neutralności klimatycznej powinno stać się centralnym elementem polityki rolnej i żywnościowej; mając na uwadze, że rolnictwo regeneratywne może przyczynić się do realizacji celów UE w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej, a także do wspierania zrównoważonej produkcji żywności;
- B. mając na uwadze, że różne obiegi węgla reagują w różny sposób i w związku z tym powinny być rozpatrywane oddzielnie; mając na uwadze, że biologiczne pochłaniacze dwutlenku węgla muszą być w większym stopniu wykorzystywane w sposób sprzyjający różnorodności biologicznej i usługom ekosystemowym; mając na uwadze, że odbudowa zasobów przyrodniczych ma kluczowe znaczenie dla reagowania na wielorakie globalne kryzysy; mając na uwadze, że systemy rolnictwa regeneratywnego, które mogą być dobrowolnie wykorzystywane przez beneficjentów, mogą przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej, przy czym ich wdrażanie powinno być mniej biurokratyczne;
- C. mając na uwadze, że dobrowolne rynki emisji są niestabilne i nie zapewniają zarządcom gruntów zachęt, ponieważ nie oferują im uczciwej ceny za jednostkę składowanego dwutlenku węgla;
- D. mając na uwadze, że uniknięcie najgorszych skutków zmiany klimatu będzie zależeć przede wszystkim od jak największego ograniczenia przedostawaniu się gazów cieplarnianych do atmosfery, w tym za pomocą technologii takich jak wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS), w przypadku gdy inne opcje łagodzenia nie są wykonalne, a dodatkowo od usuwania dwutlenku węgla (CO₂) już obecnego w atmosferze przez wykorzystanie technologii takich jak usuwanie dwutlenku węgla (CO₂);
- E. mając na uwadze, że zwiększenie usuwania dwutlenku węgla jest konieczne, aby osiągnąć równowagę między ogólnounijnymi emisjami gazów cieplarnianych a ich usuwaniem w UE najpóźniej do 2050 r., a następnie osiągnąć ujemny bilans emisji; mając na uwadze, że konieczne jest radykalne ograniczenie zależności UE od paliw kopalnych; mając na uwadze, że usuwanie dwutlenku węgla pozostaje bardziej ograniczone niż bezwzględne redukcje, ale może zrównoważyć nieuniknione emisje, w przypadku gdy nie są dostępne żadne opcje bezpośredniej redukcji emisji;

⁽¹⁵⁾ Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska. *Emissions Gap Report 2021: The Heat Is On – A World of Climate Promises Not Yet Delivered* [Robi się gorąco – niespełnione obietnice klimatyczne. Sprawozdanie w sprawie rozbieżności między potrzebami a perspektywami w zakresie redukcji emisji z 2021 r.]

⁽¹⁶⁾ Platforma IPBES. *Sprawozdanie dla decydentów z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych* wydane przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów, 2019 r.

⁽¹⁷⁾ Badanie Parlamentu Europejskiego, *Rolnictwo regeneratywne – przygotowanie rolnictwa na 2030 r.*, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia, 2021 r.

- F. mając na uwadze, że głównym celem rolnictwa i leśnictwa jest zapewnienie dostępności surowców naturalnych (żywności i biomasy);
- G. mając na uwadze, że obiegi węgla biogenego są procesami naturalnymi, które są silnie uzależnione od interwencji człowieka i muszą być zrównoważone w celu usunięcia dwutlenku węgla z atmosfery; mając na uwadze, że w strategiach politycznych należy wprowadzić rozróżnienie między obiegami węgla kopalnego a biogenego, aby jak najszybciej zredukować emisje węgla kopalnego prawie do zera;
- H. mając na uwadze, że usuwanie w krótkim cyklu, oparte na lądowych pochłaniaczach, i usuwanie w długim cyklu, oparte na składowaniu geologicznym, mają różne ramy czasowe składowania, od dziesięcioleci do stuleci w przypadku lądowych pochłaniaczy i od tysiącleci do milionów lat w przypadku składowania geologicznego; mając na uwadze, że usuwanie w krótkim i długim cyklu wiąże się również ze zróżnicowanym ryzykiem odwrócenia procesu usuwania lub ucieczki emisji, różnymi kosztami i ramami czasowymi wdrożenia;
- I. mając na uwadze, że gleby to bardzo złożone ekosystemy, w których mikroorganizmy wchodzi w interakcje ze sobą oraz z roślinami na wiele sposobów; mając na uwadze, że najnowsze postępy w naukach o glebie wykazały, że organizmy żyjące w glebie są głównymi czynnikami wpływającymi na funkcje gleby, w tym obieg węgla; mając na uwadze, że organizmy żyjące w glebie odgrywają ważną rolę w składowaniu dwutlenku węgla w glebach;
- J. mając na uwadze, że w całej UE zasoby dwutlenku węgla w glebie wykazują obecnie niepokojącą tendencję spadkową z powodu wielu czynników; mając na uwadze, że dobre zdrowie gleby poprawia zdolność do produkcji żywności, filtrowania wody i pochłaniania dwutlenku węgla, przyczyniając się w ten sposób nie tylko do stabilizacji klimatu, ale także do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i przywrócenia różnorodności biologicznej;
- K. mając na uwadze, że przewidywanie rzeczywistej zdolności gleb rolniczych do ograniczania emisji jest bardzo trudne ze względu na ogromną różnorodność możliwych scenariuszy, wynikającą z połączenia praktyk gospodarowania, ich możliwego obszaru zastosowania oraz interakcji z innymi czynnikami społeczno-gospodarczymi; mając na uwadze, że rolnictwo regeneracyjne jako podejście do produkcji żywności i gospodarowania gruntami może złagodzić te wyzwania, gdyż pomaga w przejściu na wysoce odporny system rolny oparty na odpowiednim zarządzaniu gruntami i glebami;
- L. mając na uwadze, że trwałe użytki zielone, wraz z torfowiskami, są głównymi pochłaniaczami dwutlenku węgla emitowanego w rolnictwie oraz że ich powierzchnia wciąż maleje, ponieważ zasady warunkowości w WPR zezwalają na przekształcenie 5 % powierzchni tych terenów w każdym okresie programowania z powodu aktualizacji roku referencyjnego i zbyt globalnego poziomu zarządzania tym środkiem;
- M. mając na uwadze, że model rodzinnych gospodarstw rolnych ma kluczowe znaczenie dla przyszłości rolnictwa i społeczności wiejskich w UE; mając na uwadze, że liczba gospodarstw w UE zmniejszyła się o około jedną czwartą w stosunkowo krótkim czasie między rokiem 2005 a 2016, przy czym zdecydowaną ich większość stanowiły małe rodzinne gospodarstwa rolne;
- N. mając na uwadze, że praktyki sekwestracji dwutlenku węgla, takie jak rolnictwo regeneratywne, mogą przyczynić się do powstania nowych lokalnych miejsc pracy, rozwoju obszarów wiejskich i większego włączenia społecznego obszarów wiejskich;
- O. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju nr 12 dotyczący zapewnienia wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji do 2030 r. obejmuje również zadanie zmniejszania marnotrawstwa żywności na różnych etapach produkcji rolnej, przetwarzania, obróbki po zbiorach, aż po przechowywanie, dystrybucję i konsumpcję;
- P. mając na uwadze, że tereny łęgowe i siedliska dla wielu gatunków morskich i lądowych, a także ekosystemy morskie i słodkowodne odgrywają ważną ekologiczną rolę w obiegu składników odżywczych i dwutlenku węgla, w ochronie linii brzegowej, w zachowaniu źródeł utrzymania i zapewnieniu dobrobytu społeczności lokalnych;
- Q. mając na uwadze, że skuteczne i solidne ramy regulacyjne oraz odpowiednie finansowanie będą wymagane do zapewnienia terminowej komercjalizacji i wdrożenia technologii wychwytywania, usuwania i składowania dwutlenku węgla, a także potrzebnej do tego infrastruktury;
- R. mając na uwadze, że protokół londyński⁽¹⁸⁾ zakazuje transgranicznego transportu CO₂ drogą morską; mając na uwadze, że poprawkę z 2009 r. dotyczącą tego ograniczenia przyjęło jedynie pięć państw członkowskich UE;

⁽¹⁸⁾ Protokół z 1996 r. do Konwencji z 1972 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu mórz przez zatopienie odpadów i innych substancji.

I. Uwagi ogólne

1. podkreśla, że wpływ naturalnych i przemysłowych rozwiązań w zakresie usuwania dwutlenku węgla na równowagę emisji gazów cieplarnianych jest ograniczony i działań takich nie należy prowadzić kosztem ambitnych celów łagodzenia zmiany klimatu, które wymagają znacznej redukcji emisji; podkreśla cel UE priorytetowego potraktowania szybkiego i przewidywalnego ograniczenia emisji, a jednocześnie zwiększenia usuwania dwutlenku węgla przez naturalne pochłaniacze, zgodnie z Europejskim prawem o klimacie; uznaje wkład inicjatywy na rzecz zrównoważonego obiegu dwutlenku węgla w osiąganie unijnego celu usuwania dwutlenku węgla netto na poziomie co najmniej 310 megaton (Mt) do 2030 r., przy jednoczesnym uwzględnianiu zasady „nie czyni poważnych szkód”, jak wspomniano w komunikacie Komisji o zrównoważonym obiegu dwutlenku węgla, a także unikania podwójnego rozliczania i zagwarantowania integralności środowiskowej;

2. ostrzega przed wieloma scenariuszami IPCC, które w dużej mierze uzależnione są od przyszłego usuwania CO₂; uważa, że biorąc pod uwagę wiele niewiadomych związanych z tymi technologiami oraz powiązane z większością z nich zagrożenia dla użytkowania gruntów, zasobów wodnych, ochrony różnorodności biologicznej i bezpieczeństwa żywnościowego, należy przyznać pierwszeństwo scenariuszom, które minimalizują wykorzystanie usuwania CO₂, takim jak scenariusze niskiego zapotrzebowania na energię; wzywa europejski niezależny naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu, aby przy ocenie możliwego budżetu emisji gazów cieplarnianych w UE odpowiadającego celowi ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C priorytetowo traktował te scenariusze i starannie rozważył wykorzystanie opcji i technologii usuwania CO₂ w kontekście społecznym, środowiskowym i ekonomicznym;

3. podkreśla, że UE powinna dążyć do osiągnięcia ujemnych emisji, a także do ich redukcji, aby uniknąć uzależnienia od przyszłych ujemnych emisji, których być może nigdy nie uda się osiągnąć; podkreśla, że zerowe emisje netto nie powinny być ostatecznym celem klimatycznym UE, lecz etapem na drodze do osiągnięcia ujemnych emisji netto; z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję plan dotyczący sposobu, w jaki usuwanie dwutlenku węgla może przyczynić się do osiągnięcia ujemnych emisji netto; wzywa Komisję do zdefiniowania wykazu praktyk o największym potencjale absorpcji jako ważnego wkładu dla rolników oraz do dalszych inwestycji w rozwój dostępnych i przystępnych cenowo technologii usuwania dwutlenku węgla; nalega, aby usuwanie zaliczano na poczet odrębnego celu w zakresie usuwania, aby zagwarantować, że nie spowolni ono ogólnogospodarczych wysiłków na rzecz dekarbonizacji;

4. podkreśla, że rolnictwo i leśnictwo powinny odgrywać istotną rolę w osiąganiu unijnego celu usuwania dwutlenku węgla w sektorze użytkowania gruntów oraz, podobnie jak wszystkie sektory gospodarki, powinny przyczynić się do osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej; podkreśla, że zdrowe ekosystemy naturalne mogą stanowić ważne źródło długoterminowego usuwania dwutlenku węgla;

5. zauważa, że jak podkreślono w komunikacie, pochłanianie netto z ekosystemów lądowych w UE wykazuje tendencję spadkową na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat, co w dużej mierze spowodowane jest pogarszającą się sytuacją ekosystemów leśnych; zauważa, że zwiększona odporność ekosystemów leśnych i rolniczych jest absolutnie konieczna, aby poradzić sobie ze skutkami zmiany klimatu w UE oraz nie przekreślać szansy osiągnięcia wyznaczonych celów klimatycznych;

6. podkreśla, że każdy sektor musi przede wszystkim samodzielnie ograniczać własne emisje CO₂ i głównie w przypadku emisji nieredukowalnych i tymczasowo w przypadku emisji bardzo trudnych do ograniczenia wykorzystywać zdolności do składowania innych sektorów, takich jak rolnictwo i leśnictwo, aby osiągnąć cele klimatyczne przed 2050 r. oraz uruchomić modele biznesowe związane z rolnictwem regeneratywnym; uważa, że sektory i instalacje o nieredukowalnych emisjach mogą zaliczać zdolność składowania innych sektorów na poczet własnego celu neutralności klimatycznej wyłącznie wówczas, gdy wykorzystywany jest certyfikat usuwania dwutlenku węgla; podkreśla w tym kontekście, że niezbędne jest zapobieżenie kompensowaniu emisji przez przemysł świadectwami usunięcia dwutlenku węgla;

7. podkreśla, że ważna dla rolnictwa zrównoważona produkcja żywności ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego oraz że dostępność zrównoważonych surowców odnawialnych jest celem leśnictwa i rolnictwa; podkreśla, że zarówno zmiana klimatu, jak i utrata różnorodności biologicznej mają znaczący wpływ na te sektory, a tym samym na bezpieczeństwo żywnościowe; podkreśla, że już sama utrata bioróżnorodności i brak odporności na przystosowanie się do zmiany klimatu wpływają na zdolność produkcyjną systemu żywnościowego i leśnictwa w UE;

8. podkreśla, że praktyki i wysiłki zmierzające do usuwania dwutlenku węgla nie powinny naruszać prawa ludzi do życia w zdrowym środowisku, co dotyczy również zachowania zdrowych gleb; wzywa Komisję do opracowania jasnych strategii ochronnych w celu ochrony tego prawa;

9. zachęca sektory przemysłu do przedstawiania innowacyjnych rozwiązań i inicjatyw mających na celu stopniowe wycofanie węgla kopalnego i ograniczenie emisji dwutlenku węgla; wspiera dalsze promowanie, w tym poprzez zachęty finansowe, rozwiązań technologicznych w zakresie wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla oraz produkcji zrównoważonych paliw syntetycznych lub innych niekopalnych produktów węglowych; wzywa Komisję, aby we współpracy z sektorami przemysłu i innymi zainteresowanymi stronami – w tym organizacjami społeczeństwa obywatelskiego – zaangażowanymi w praktyki i technologie usuwania węgla przedstawiła konkretne rozwiązania i inicjatywy mające na celu zastąpienie węgla kopalnego zrównoważonymi strumieniami węgla pochodzącego z recyklingu;

10. dostrzega wartość rozwiązań przemysłowych w sekwestracji dwutlenku węgla, jak również ich wkład w ograniczanie emisji dwutlenku węgla; podkreśla, że rozwiązania oparte na przyrodzie, takie jak zróżnicowane stare drzewostany, ponowne nawadnianie osuszonych terenów podmokłych i torfowiskowych, agroleśnictwo i ponowne zalesianie, należy traktować priorytetowo i wspierać zachętami, ponieważ inicjatywy rolnictwa regeneratywnego powinny faworyzować nie tylko modele rolnictwa przemysłowego;

11. podkreśla, że zapewnienie zdrowych gleb ma zasadnicze znaczenie dla poprawy ich żyzności, zwiększenia zdolności adaptacyjnych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; podkreśla, że ochrona i rekultywacja gleby mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnych i międzynarodowych celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej oraz przejścia na zrównoważone systemy żywnościowe; podkreśla zatem, że nie powinno być żadnych opóźnień w przyjęciu zaproponowanych unijnych przepisów dotyczących zdrowia gleby, ponieważ wspólne ramy prawne będą służyć temu celowi;

12. podkreśla, że sekwestracja dwutlenku węgla w glebie oraz ochrona i odbudowa ekosystemu i różnorodności biologicznej są ze sobą ściśle powiązane i przyczyniają się do zwiększenia odporności gleby i przystosowania się do zmiany klimatu przez poprawę struktury gleby, zwiększenie zdolności retencji wody i mają pozytywny wpływ na rośliny i uprawy, przy jednoczesnym zmniejszeniu ryzyka erozji gleby; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia spójnej ochrony gleby do krajowych planów strategicznych WPR;

13. podkreśla, że zwiększenie dwutlenku węgla w glebie przynosi wiele korzyści, w tym poprawę jakości i żyzności gleby, zwiększoną odporność na patogeny oraz na ekstremalne warunki pogodowe i lepszą jakość składników odżywczych; zauważa ponadto, że zwiększenie ilości materii organicznej w zdegradowanych glebach zapewni wystarczającą ilość składników odżywczych do utrzymania plonów, w związku z czym należało na zrównoważone gospodarowanie glebą i przypomina o znaczeniu praktyk agroekologicznych, które poprawiają sekwestrację dwutlenku węgla w glebie, takich jak uprawy okrywowe, płodozmian, rolnictwo ekologiczne, utrzymywanie użytków zielonych (bez zaorywania), przekształcanie gruntów uprawnych w trwałe użytki zielone, ekstensyfikacja hodowli zwierząt gospodarskich na niektórych obszarach, rolnictwo mieszane obejmujące systemy hodowli zwierząt i upraw oraz system rolno-leśny;

14. uznaje w tym kontekście wysoką emisyjność produkcji nawozów chemicznych i wzywa Komisję, aby zezwoliła europejskim rolnikom i państwom członkowskim na stosowanie naturalnego lub przetworzonego obornika zamiast nawozów chemicznych i dawała bodźce do ich stosowania;

15. podkreśla, że zwiększenie usuwania dwutlenku węgla w produktach musi opierać się na solidnych metodach rozliczania emisji dwutlenku węgla, które w pełni uwzględniają wcześniejsze wchłanianie węgla biogenicznego do biomasy; apeluje, aby zachęcać do stosowania innowacyjnych, zrównoważonych, trwałych bioproduktów węglowych o obiegu zamkniętym, które łagodzą zmianę klimatu przez wychwytywanie dwutlenku węgla w biogospodarce o obiegu zamkniętym, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez odpowiednią zmianę odnośnych ram prawnych UE i uwzględnienie emisji pośrednich i emisji w łańcuchu dostaw związanych z sekwestracją, produkcją biomasy, transportem, rafinacją, wychwytywaniem tych emisji i składowaniem; apeluje ponadto, aby w ramach tego wsparcia wykorzystano politykę na rzecz propagowania biometanu w ramach RePowerEU – wniosek Komisji dotyczący położenia kresu zależności od rosyjskich paliw kopalnych przed 2030 r. – zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju, a także wykorzystano uzyskane produkty pofermentacyjne do usuwania dwutlenku węgla; uważa, że europejski model rolnictwa regeneratywnego powinien być realistyczny, proporcjonalny i obejmować odpowiednie bioprodukty i produkty innowacyjne, m.in. te wytworzone z produktów ubocznych i pozostałości, w przypadku których istnieje rzeczywiście naukowo udowodniony i weryfikowalny długoterminowy efekt sekwestracji dwutlenku węgla, poparty solidną wzajemną oceną; zwraca się również do Komisji, aby przeprowadziła przegląd metody odnoszącej się do śladu środowiskowego produktu (PEF) w celu dostosowania jej do zasad przyjętych na całym świecie oraz przejrzystego odzwierciedlenia korzyści i kompromisów na wszystkich etapach łańcuchów wartości produktów;

16. uważa, że ambitny cel dotyczący 20 % udziału zrównoważonych niekopalnych źródeł węgla w produktach chemicznych i plastikowych powinien mieć zastosowanie również do przywozu;

II. Rolnictwo regeneratywne

17. podkreśla, że rosnące zainteresowanie rolnictwem regeneratywnym powinno być dla rolników okazją do przekształcenia ich modelu biznesowego i lepszego wynagradzania rolników, którzy angażują się w przejście na agroekologiczne i zrównoważone praktyki rolno-leśne; wzywa Komisję do rozszerzenia definicji praktyk rolnictwa regeneratywnego, tak by oprócz sekwestracji w terenie obejmowała środki zmniejszania emisji w gospodarstwach; podkreśla, że trzeba zapewnić społeczną, środowiskową i ekonomiczną integralność rolnictwa regeneratywnego, by zagwarantować bezpieczeństwo żywnościowe, godziwe dochody dla rolników i ograniczony wpływ na środowisko; uważa,

że rolnictwo regeneratywne może być działaniem dobrowolnym, w związku z czym nagrody finansowe dla rolnictwa regeneratywnego powinny rekompensować dodatkowe wysiłki rolników i leśników wykraczające poza ich zobowiązania wynikające z prawa UE i państw członkowskich; zauważa, że inicjatywy w zakresie rolnictwa regeneratywnego mogą być finansowane za pośrednictwem wspólnej polityki rolnej lub innych instrumentów finansowania publicznego, takich jak pomoc państwa, inicjatywy prywatne, np. rozwiązania rynkowe, system zbywalnych jednostek emisji dwutlenku węgla lub połączenie tych możliwości finansowania, obejmujące wkład z prywatnych, rynkowych programów rolnictwa regeneratywnego; uważa, że rolnictwo regeneratywne należy rozwijać w oparciu o wiarygodne i skuteczne ramy polityczne uwzględniające potrzebę jasnego zbioru przepisów dla rolników i leśników, którzy decydują się na stosowanie praktyk rolnictwa regeneratywnego; twierdzi, że pomyślność wdrażania rolnictwa regeneratywnego zależy od całościowego zarządzania wszystkimi rezerwuarami węgla w glebach, materiałach i roślinności oraz zintegrowania strumieni CO₂, metanu i podtlenku azotu zarówno dla gruntów, jak i dla zwierząt gospodarskich; ponadto podkreśla znaczenie zapewnienia sprawiedliwych cen skupu i wynagrodzenia dla rolników; podkreśla, że zachęty dla rolnictwa regeneratywnego nie mogą prowadzić do negatywnych skutków ubocznych, takich jak masowy wykup gruntów rolnych przez duże przedsiębiorstwa zamierzające wykorzystywać grunty do celów kompensacji emisji dwutlenku węgla, a nie do faktycznej redukcji emisji; podkreśla ogólną zasadę, zgodnie z którą beneficjenci płatności związanych z usuwaniem dwutlenku węgla powinni ponosić odpowiedzialność za wyemitowane przez siebie gazy cieplarniane;

18. podkreśla potrzebę uwzględnienia wstępnych prac i wysiłków podejmowanych przez liderów w tej kwestii, mając na uwadze różne sytuacje wyjątkowe państw członkowskich i rolników, oraz nalega na zapewnienie rolnikom i leśnikom w całej UE równych możliwości w zakresie rolnictwa regeneratywnego; podkreśla, że skuteczny system rolnictwa regeneratywnego nie powinien szkodzić tym, którzy chcą podjąć pierwszy krok w kierunku bardziej zrównoważonych praktyk rolnictwa regeneratywnego;

19. wzywa Komisję, aby uwzględniła szczególną sytuację młodych rolników, np. brak kapitału i dostępu do gruntów rolnych, co pozwoli uniknąć wszelkich negatywnych skutków ubocznych wniosku w sprawie rolnictwa regeneratywnego, które mogłyby zaszkodzić przedsiębiorczości młodych ludzi w rolnictwie i wymianie pokoleń;

20. podkreśla, że sekwestrację dwutlenku węgla w glebie i w biomasie należy uznać za cenny wkład w przeciwdziałanie zachodzącej zmianie klimatu; podkreśla, że sektory gruntów i leśnictwa mają naturalną maksymalną zdolność składowania dwutlenku węgla; zwraca uwagę, że sekwestracja dwutlenku węgla może podlegać czynnikom zewnętrznym, na które rolnicy nie zawsze mają wpływ, i może wpłynąć na długość usuwania dwutlenku węgla; ponownie stwierdza, że usuwanie gazów cieplarnianych przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla jest trudne do obliczenia i potencjalnie odwracalne oraz że ryzyko odwrócenia procesu usuwania przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla rośnie z powodu zmiany klimatu; podkreśla potrzebę zapewnienia jasnej definicji trwałości i zasad odpowiedzialności za ewentualne odwrócenie procesu usuwania dwutlenku węgla;

21. zauważa, że niektóre instrumenty WPR mogą zachęcać do praktyk sekwestracji dwutlenku węgla; wzywa do ujęcia rolnictwa regeneratywnego w nadchodzących krajowych planach strategicznych WPR zgodnie z ocenami i potrzebami państw członkowskich, aby zapewnić odpowiednie odzwierciedlenie lokalnych warunków przyrodniczych i innych; podkreśla, że rolnictwo regeneratywne musi być wdrażane w sposób spójny z obowiązującym i przyszłym prawodawstwem, przepisami dotyczącymi odbudowy zasobów przyrodniczych, unijnym prawem o zdrowiu gleb, a także ramami zrównoważonych systemów żywnościowych;

22. zachęca Komisję oraz inicjatywy publiczne i prywatne do podnoszenia świadomości na temat cennych dodatkowych korzyści środowiskowych, jakie może przynieść rolnictwo regeneratywne; podkreśla, że rolnictwo regeneratywne może pomóc w przejściu na agroekologiczne rolnictwo regeneratywne na poziomie gospodarstwa;

23. zwraca się do Komisji o udostępnienie zarządzającym gruntami zweryfikowanych danych dotyczących emisji i usuwania zanieczyszczeń, uzyskanych na poziomie gospodarstwa i zgodnie z podejściem zorientowanym na rezultaty, na długo przed 2026 r., w celu wykorzystania ich w oczekiwanym wniosku ustawodawczym dotyczącym zrównoważonych systemów żywnościowych, a także w nadchodzącym przeglądzie wspólnej polityki rolnej;

III. *Niebieski dwutlenek węgla*

24. podkreśla, że gospodarka oparta na niebieskim dwutlenku węgla ma ogromny potencjał w zakresie przyczyniania się do składowania CO₂ w regionach przybrzeżnych po przeprowadzeniu dokładnych badań naukowych, aby uniknąć niszczenia ekosystemu przybrzeżnego, i powinna rzeczywiście przynieść wielorakie korzyści; zachęca Komisję do dalszego gromadzenia danych na temat sekwestracji i składowania niebieskiego dwutlenku węgla; w związku z tym wzywa do zaangażowania sektora publicznego i prywatnego w osiągnięcie tego celu oraz w odbudowę morskiej różnorodności biologicznej;

25. przypomina o potrzebie mapowania ekosystemów morskich i słodkowodnych i zauważa, że jest to kluczowe narzędzie monitorowania skuteczności polityki i ustalania priorytetów przyszłych działań oraz że ważna jest możliwość określenia ewolucji siedliska, jego rozszerzenia lub degradacji przez porównanie z latami referencyjnymi;

26. ponownie wyraża swoje stanowisko⁽¹⁹⁾ na temat rozszerzenia zakresu rozporządzenia w sprawie sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF)⁽²⁰⁾, aby uwzględnić emisje i usuwanie gazów cieplarnianych z ekosystemów morskich, przybrzeżnych i słodkowodnych, w tym z deltowych terenów podmokłych, w oparciu o najnowsze dowody naukowe dotyczące tych strumieni i ich przyczyn, oraz przewidzieć szczegółowe cele dotyczące takich emisji i usuwania;

27. podkreśla, że ambitna strategia dotycząca gospodarki o obiegu zamkniętym jest warunkiem wstępnym osiągnięcia zrównoważonego i odpornego na zmianę klimatu obiegu dwutlenku węgla przez utrzymywanie dwutlenku węgla w obiegu; podkreśla, że niezbędna jest jednoznaczna definicja węgla pochodzącego z recyklingu; wyraża zaniepokojenie, że w komunikacie zestawiono opóźnione emisje, recykling i usuwanie dwutlenku węgla bez zapewnienia wystarczającej przejrzystości różnic w powiązanych z nimi rolach i potrzebach;

IV. CCS i CCU

28. uważa, że technologie – takie jak bezpośrednie wychwytywanie dwutlenku węgla z powietrza – które są połączone ze stałym składowaniem i są naukowo uzasadnione oraz bezpieczne dla środowiska, mogą odegrać rolę w osiągnięciu neutralności klimatycznej w UE nie później niż do 2050 r.; podkreśla, że redukcja emisji u źródła musi zawsze pozostać priorytetem; podkreśla, że należy zrobić więcej, aby znacznie zmniejszyć ślad środowiskowy obecnych technologii wychwytywania dwutlenku węgla, w szczególności zużycia energii i wody;

29. podkreśla, że rozwiązania oparte na technologiach wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) oraz technologiach wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (CCU) mogą odegrać rolę w dekarbonizacji, zwłaszcza w zakresie łagodzenia emisji procesowych w przemyśle, w przypadku państw członkowskich, które wybiorą takie technologie;

30. wzywa Komisję do ustanowienia skutecznego i niezawodnego systemu identyfikowalności wychwyconego CO₂, z wyróżnieniem wychwytywania dwutlenku węgla na miejscu i z atmosfery, aby uniknąć podwójnego liczenia i zagwarantować integralność usuwania;

31. podkreśla, że składowanie dwutlenku węgla nie jest dozwolone we wszystkich państwach członkowskich i że państwa członkowskie mają swobodę decyzji, czy zezwolić na geologiczne składowanie CO₂ na swoim terytorium; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przed wdrożeniem na dużą skalę odpowiednio dokumentowały długoterminowe skutki składowania dwutlenku węgla w regionach, w których istnieją geologiczne możliwości składowania, oraz wspierały badania naukowe w celu uzyskania większej ilości danych na temat ogólnego wpływu na środowisko, efektywności energetycznej, akceptowalności społecznej, kosztów gospodarczych oraz ryzyka ucieczki emisji i perturbacji geologicznych; zdecydowanie zachęca Komisję do wyjaśnienia kwestii odpowiedzialności w przypadku odwrócenia procesu usuwania dwutlenku węgla powodującego szkody dla zdrowia ludzkiego, klimatu lub środowiska;

32. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji dotyczący zbadania potrzeb w zakresie transgranicznej infrastruktury CO₂ oraz sporządzenia mapy odpowiednich klastrów przemysłowych, które mogłyby skorzystać z ogólnodostępnych i multimodalnych sieci transportu CO₂ do geologicznych miejsc składowania; wyraża poparcie dla inicjatywy Komisji dotyczącej utworzenia transgranicznej sieci rozwoju infrastruktury CO₂ na szczeblu unijnym, regionalnym i krajowym do 2030 r. i później, angażując w to przedsięwzięcie wszystkie odpowiednie podmioty publiczne i prywatne; wzywa Komisję, aby przyjęła plan działania zawierający jasne kroki i kamienie milowe w celu rozwoju infrastruktury składowania i transportu CO₂ niezbędnej do realizacji długoterminowego celu klimatycznego UE, jakim jest osiągnięcie neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla najpóźniej do 2050 r.;

33. uważa, że przejście z kopalnych źródeł energii na przemysłowe wykorzystanie biomasy ma efekt mnożnikowy i negatywnie wpływa na ilość dwutlenku węgla składowanego w sektorze użytkowania gruntów; przypomina, że z perspektywy zmiany klimatu wzrost emisji utrzymuje się do upływu okresu kompensacji, który w przypadku upraw energetycznych może trwać setki lat; zauważa, że w związku z celami porozumienia paryskiego dotyczącymi ograniczenia ocieplenia do 1,5 °C ponad dziesięcioletnie okresy kompensacji stały się nieodpowiednie i przynoszą efekty odwrotne do zamierzonych⁽²¹⁾; apeluje o podjęcie działań politycznych, które zwiększą usuwanie i składowanie dwutlenku węgla w ekosystemach przez zapewnienie konkurencyjnych zachęt dla zarządców gruntów;

34. podkreśla, że sektory, z których emisje trudno zredukować, mogą stać się mniej zależne od węgla kopalnego dzięki wykorzystaniu odnawialnego węgla pochodzenia biogenicznego (RCBO); popiera i promuje odnawialne surowce kopalne pozyskiwane w sposób zrównoważony; najlepiej, by pochodziły one z biogenicznych materiałów odpadowych; opowiada się za tym, aby RCBO wykorzystywano w sektorach przemysłu, z których emisje trudno zredukować, jako surowiec, a nie jako paliwo;

⁽¹⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0066.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

⁽²¹⁾ EASAC, Eksperti ds. środowiska Rady Doradczej Europejskich Akademii Nauk (EASAC) wzywają do podjęcia międzynarodowych działań w celu ograniczenia szkodliwych dla klimatu programów bioenergii z lasów.

35. uznaje, że wykorzystanie materiałów pochodzenia naturalnego w sektorze budowlanym może zastąpić bardziej emisyjne materiały konwencjonalne; uznaje, że należy wziąć pod uwagę kompromisy, aby zapewnić, że cykl życia tych materiałów nie zagraża istniejącym zasobom węgla i nie szkodzi różnorodności biologicznej;

V. Nowe ramy regulacyjne w zakresie certyfikacji usuwania dwutlenku węgla

36. przyjmuje do wiadomości wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia unijnych ram w zakresie certyfikacji usuwania dwutlenku węgla ⁽²²⁾ w celu zapewnienia wysokiej jakości usuwania dwutlenku węgla w UE oraz ustanowienia unijnego systemu zarządzania certyfikacją w celu uniknięcia pseudoekologicznego marketingu poprzez prawidłowe stosowanie i egzekwowanie unijnych ram jakości w wiarygodny i zharmonizowany sposób w całej UE;

37. przyjmuje do wiadomości zamiar Komisji dotyczący ustanowienia ram identyfikacji działań, które w sposób jednoznaczny przyczyniają się do usuwania dwutlenku węgla z atmosfery; podkreśla, że te nowe ramy monitorowania, raportowania i weryfikacji, po wykazaniu ich skuteczności i wiarygodności w osiąganiu zrównoważonego i długoterminowego usuwania dwutlenku węgla, powinny stanowić podstawę dalszych środków zachęcających do tych nowych rodzajów działań w zakresie usuwania dwutlenku węgla;

VI. Finansowanie obiegu węgla

38. podkreśla, że działania mające na celu większe usuwanie dwutlenku węgla, zarówno przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla, jak prowadzone przy użyciu technologii, mogą być finansowane ze środków publicznych lub prywatnych; uważa, że można by zbadać finansowanie z łańcucha wartości;

39. przypomina, że środki publiczne w ramach WPR, dochody z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) oraz fundusze z innych programów UE, takich jak program LIFE, Fundusz Spójności, program „Horyzont Europa”, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, już teraz mogą wspierać pozytywne działania na rzecz pochłaniania dwutlenku węgla i różnorodności biologicznej w lasach i na terenach rolniczych i należy je zwiększyć;

40. wzywa Komisję do dokonania przeglądu obecnych opcji finansowania w celu nagradzania praktyk, których korzyści dla klimatu i środowiska są naukowo udowodnione i które prowadzą do trwałego i długoterminowego zwiększenia sekwestracji dwutlenku węgla w glebach i innych biogenicznych rezerwuarów węgla, przy jednoczesnym zapewnieniu dodatkowych korzyści społecznych; podkreśla, że badania i innowacje dotyczące zrównoważonego obiegu dwutlenku węgla należy stymulować i finansować przy użyciu różnych unijnych instrumentów finansowych, na przykład za pośrednictwem programu LIFE i programu „Horyzont Europa” lub funduszu innowacyjnego;

41. z zadowoleniem przyjmuje zwiększone zainteresowanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego finansowaniem inicjatyw na rzecz klimatu i środowiska; apeluje o stworzenie specjalnego instrumentu finansowego, który byłby w pełni zgodny z celami Europejskiego Zielonego Ładu, w celu zrównoważonego, bezpiecznego, niezawodnego i trwałego usuwania dwutlenku węgla oraz w celu osiągnięcia konkretnych rezultatów pod względem odtwarzania ekosystemów, przynoszących wiele korzyści przy jednoczesnej minimalizacji ryzyka; apeluje, aby instrument ten był skierowany w szczególności do małych podmiotów, ponieważ zasadniczo nie mają one dostępu do tradycyjnych usług finansowych;

VII. Dzielenie się wiedzą i współpraca

42. zwraca uwagę na potrzebę zacieśnienia współpracy i wymiany informacji oraz najlepszych praktyk między zainteresowanymi stronami w celu promowania pełniejszej wiedzy i głębszego zrozumienia możliwości i zagrożeń związanych z wdrożeniem inicjatyw związanych z obiegiem węgla;

43. domaga się usług doradczych w leśnictwie i rolnictwie, takich jak system wiedzy i innowacji w dziedzinie rolnictwa (AKIS), by wносиły wkład w postaci szerszej wiedzy i informacji wspierających zrównoważone praktyki, które zwiększają sekwestrację dwutlenku węgla przy jednoczesnym wspieraniu różnorodności biologicznej i odbudowy zasobów przyrodniczych, oraz by zapewniały łatwy dostęp do tych informacji, w tym w stosownych przypadkach dzięki wykorzystaniu rozwiązań cyfrowych; wzywa ponadto AKIS do utworzenia cyfrowej platformy służącej wymianie wiedzy, zapewniającej doradztwo techniczne dla zarządców gruntów i przekazywanie informacji zwrotnych państwom członkowskim;

⁽²²⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego unijne ramy certyfikacji usuwania dwutlenku węgla (COM(2022)0672).

44. uważa, że zaradzenie brakom wiedzy, zwłaszcza wśród rolników i leśników, jest niezbędne dla skuteczności i zrównoważonego charakteru rolnictwa regeneratywnego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia transferu wiedzy poprzez ukierunkowane programy szkoleniowe i edukacyjne oraz dostęp do specjalnych usług doradztwa i upowszechniania wiedzy, tak aby zarządcy gruntów, rolnicy i leśnicy częściej stosowali rolnictwo regeneratywne; podkreśla korzyści płynące ze spółdzielni pod względem inwestycji i synergii mających na celu zwiększenie usuwania CO₂; wzywa państwa członkowskie do przeznaczenia odpowiednich kwot zasobów na pomoc doradczą i techniczną w ich planach rozwoju obszarów wiejskich na lata 2023–2027; wzywa Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi przyspieszyła udzielanie porad i wytycznych technicznych, które powinny uwzględniać uwarunkowania lokalne;

45. podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi i instytucjami międzynarodowymi, by promować trwałe usuwanie dwutlenku węgla na szczeblu światowym i wносить wkład w osiągnięcie celów porozumienia paryskiego; zachęca do międzynarodowej współpracy politycznej w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania ochrony i odbudowy ekosystemów;

o

o o

46. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.